

overraskende for mig, at de overhovedet ikke har gjort noget indtryk.

Et enkelt eksempel: Det er overraskende for mig, at når vi har påpeget, at der er mennesker, som faktisk har brug for at blive hentet inde i deres bolig, for at det overhovedet kan lade sig gøre, at de rent fysisk kan komme ud af den, bliver det overhovedet ikke bemærket af ministeren, men bare ignoreret. Ikke engang dør til dørtransport har man kunnet gå ind for. Hr. Lidegaard var inde på det, og det synes jeg er overraskende.

Jeg synes også, det er overraskende, at man ikke har kunnet få udvidet personkredsen til at omfatte alle dem, der rent faktisk har brug for det, men kun nogle af dem, der har brug for det. Mennesker, der ser dårligt, er der f.eks. ikke taget hensyn til. Jeg synes, det er mærkværdigt, og derfor støtter jeg selvfølgelig varmt hr. Lidegaards forslag om, at vi får en mulighed for at se endnu en gang på forslaget i udvalget. Det er såmænd ikke, fordi jeg er særlig optimistisk, for det, der bliver sagt, gør tilsyneladende intet indtryk på ministeren, men forsøget skal da gøres.

Jeg er i øvrigt enig i det spørgsmål, som hr. Lidegaard stillede, nemlig hvorfor man vil lave dette rejsekort på en sådan måde, at der er risiko for, at der kan hæves et udbytte af ordningen, så der i realiteten kan komme en ny dankortsag. Der er i hvert fald ingen garanti for, at det ikke kan ske, men man gør det åbenbart med helt åbne øjne fra regeringens side. Man ønsker åbenbart nærmest at få en ny skandale.

Så vidt vi kan se – men det må vi jo have opklaret i udvalget – vil der blive lavet et selskab, som på et senere tidspunkt kan hæve et udbytte, som i realiteten er gebyr, af denne rejsekortordning, og det var jo ikke meningen med den. Jeg vil godt spørge ministeren, om det virkelig var meningen. Jeg kan næsten ikke forestille mig det, men det kan blive virkelighed, hvis lovforslaget vedtages uændret.

Vi ønsker i hvert fald ikke nogen ny dankortskandale. Men hvis Folketinget vedtager lovforslaget, skal man i hvert fald vide, hvad man gør, så jeg håber til det allersidste, at ministeren alligevel vil lytte til de indvendinger, der er kommet, og at en fornyet udvalgsbehandling kan give anledning til de nødvendige ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 65 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Kl. 10.15

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 46 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 46 stemte for, 65 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Producentansvar for elektronikskrot m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 11/11 2004. Første behandling 24/11 2004. Betænkning 10/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.